

Bao Lì-Xì Đỏ

Nói về bao lì xì đỏ thì tôi được biết nhân gian có truyền thuyết bắt nguồn từ câu chuyện sau đây :

“Theo truyền thuyết xưa kể lại rằng, vào đêm giao thừa sẽ xuất hiện một yêu quái và sở thích của nó là xoa đầu trẻ con đang ngủ khiến chúng giật mình khóc thét lên. Vào Tết năm đó, có một cặp vợ chồng già mới sinh được cậu con trai. Theo lời mách bảo của 8 vị tiên thì hai vợ chồng lấy giấy đỏ gói những đồng tiền, đặt lên gối con rồi đi ngủ.

Khi đêm giao thừa, con yêu quái xuất hiện. Vừa giơ tay định xoa đầu đứa trẻ thì từ bên chiếc gối lóe lên những tia vàng sáng rực khi bạn kinh hoàng bỏ chạy. Thấy được lợi ích bất ngờ, hai vợ chồng mừng rỡ đem chuyện kể lại cho mọi người xung quanh nghe.

Kể từ đó, người ta bắt đầu hình thành phong tục lấy tiền bỏ vào trong bao đỏ để xua đuổi yêu quái, giúp trẻ em mạnh khỏe và từ đó bao lì xì nó đã trở thành truyền thống không thể thiếu những ngày đầu năm mới.”

Ngày xưa lúc lên 3, lên 5 tuổi. Mỗi mùa Tết được người lớn lì xì thích lắm, tôi luôn cầm bao đỏ chạy tung tăng khắp nơi. Có lúc ham chơi để rơi mất, Mẹ tôi phải dụ ngọt lấy giữ dùm. Nhưng tuổi lớn thêm thì tôi biết giữ chặt không để ai cất hết á. Các bác hàng xóm qua chúc Tết mẹ tôi, tôi chẳng muốn đi đâu, loanh quanh gần đó chờ nhận tiền lì xì xong mới yên tâm chạy qua nhà bạn. Tôi còn nhớ khi nhận bao lì xì từ người lớn đều nghe nói “mừng tuổi năm nay học hành cho giỏi nhé “.

Lớn dần tới 13, 14 tuổi tôi không còn nhận được bao lì xì từ các bác hàng xóm nữa, mà chỉ còn trong gia đình cha mẹ. Đến lúc thời thế đổi rách khó khăn hầu như mọi người đều quên lãng cái phong tục 3 ngày Tết ấy.

Khi qua Mỹ đi làm, trở thành người lớn. Gia đình chồng tôi trở lại phong tục truyền thống ấy. Ngày Tết dù kẹt trong tuần phải đi cày, thì đại gia đình tối mùng 1 phải tập trung nơi nhà Từ Đường, thấp nhang cúng ông bà tổ tiên. Kế tiếp chúc Tết ba mẹ, rồi đến phiên các cháu xếp hàng, thuộc lòng một câu chúc bằng tiếng Việt xong mới được nhận phong bì đỏ. Các cháu từ từ lớn dần vào Đại Học cũng vẫn còn nhận bao đỏ, khi ra trường có việc làm mới chấm dứt. Bây giờ nói tiếp là hàng chất, xem như lứa tuổi chúng tôi chỉ có biểu trên cho dưới chứ không hề nhận được bao lì xì.

Năm 2016 tôi gia nhập hội Văn Thơ Lạc Việt, với nhiều sinh hoạt rộn ràng vui chơi. Và đến phiên ông Lê văn Hải lên làm Chủ Tịch, lại càng có nhiều sinh hoạt hơn nữa như tổ chức sinh nhật mỗi quý cho hội viên, chiều nhạc mùa Xuân, nhạc tưởng niệm ngày mất nước 30 tháng 4, ngày Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, ngày Lễ Cha, ngày Nhạc Mùa Thu, nhạc mùa Lễ Tạ Ơn...

Ông Lê Văn Hải là chủ báo Thăng Mỗ, ngoài chức vụ Hội Trưởng VTLV còn kiêm luôn trưởng ban Truyền Thông của Bắc Cali. Ngày xưa ông là người lính VNCH thuộc binh chủng Không Quân, nên có máu hào hoa phong nhã không những trong hội thơ văn với hội viên, mà còn ở bên ngoài Cộng Đồng nữa trong vấn đề phát bao đỏ.

Từ những buổi chào cờ đầu tháng, đầu năm, sinh nhật hội viên, ngày 30/4, lễ Cha, hay những buổi nhạc có xổ số trúng thưởng, hầu như ai cũng được nhận phong bì đỏ chứ không cần đợi ngày Tết. Có lúc phát riêng bao đỏ, có lúc được kèm thêm phong kẹo chocolate hay phong bánh hạt Sen thật hậu hĩ.

Một lần cô TL (phụ trách về sinh hoạt Tuổi Trẻ Hải Ngoại) trong hội mời anh chị em VTLV đến dự tiệc vui. Lúc đó tôi có ông bạn từ tiểu bang xa qua chơi giúp làm tranh thơ, vì cô TL rất thích thơ đã yêu cầu tôi

sáng tác tặng, nên TL cũng mời ông bạn luôn.

Việc sinh nhật của cô là chính, vậy mà khi cắt bánh, ông Hải cũng lên chúc mừng và phát phong bao đỏ cho tất cả mọi người. Lúc về chỗ ngồi tôi và ông xã khoe hai bao đỏ. Ông bạn hỏi

- sao anh không có bao đỏ ?
- vì anh bận chụp hình quay phim mà, nhưng trước đó anh được nhận chai rượu rồi. Tôi trả lời .

Ông cười nói “Ông Hải này hào hoa quá vậy”. Sau đó ông bạn mượn một bao đỏ cầm tay này, tay kia cầm chai rượu đưa lên nhờ tôi chụp hình cười toe. Tôi suy nghĩ trong bụng “ông bạn này đi đông đi tây, xài tiền hưu và con cái cho dư giả mà cũng thích cầm bao đỏ lì xì, lạ quá ta”.

Có bữa ngày đầu tháng chào cờ nơi Vườn Truyền Thống tại thành phố San Jose. Sau buổi lễ hát quốc ca VNCH, ông Hải giao cho các chị phát bao đỏ. Tôi đứng đằng xa tình cờ hướng mắt về phía ông xã đang ngồi, ông ra dấu chưa nhận. Tôi nhắc nhở chị PH “hình như bao đỏ phát bị sót phần ông xã em, chị đến phát nhanh lẹ. Tôi cũng lại ngạc nhiên như ông bạn lần trước, suy nghĩ tiếp tục “cũng ngộ ghê, ông xã tôi làm từ thiện mọi nơi, giúp họ hàng bên quê nhà không tiếc, vậy mà cũng cần bao đỏ có để \$5 đồng bạc sao”

Từ đó tôi ngộ ra một điều : bao đỏ lì xì không kể tiền ít hay nhiều, mà nó mang ý nghĩa về mặt tinh thần. Nó thể hiện sự quý mến, tình thương và niềm vui. Cho nên dù người giàu, người dư của đi nữa cũng thích bao màu đỏ, nó nói lên sự quan tâm, tình nghĩa, thân mật trao cho họ. Điển hình như trường hợp ông xã tôi và ông bạn cũng đang cần tình cảm từ người khác truyền qua sự ấm áp vui vẻ.

Phong tục Việt Nam ngày Tết trẻ em được người lớn lì xì lấy lộc đầu năm, mong con cháu học giỏi, khoẻ mạnh, ngoan ngoãn. Với ông bà thì bao đỏ được gọi chúc Tết những lời tốt đẹp như sống thọ cùng con cháu. Phong tục tập quán này trong ngày Tết của người Việt Nam trở nên ý nghĩa và ấm áp. Nhân gian luôn tin tưởng màu đỏ đặc trưng của bao lì xì là niềm hy vọng, là sự may mắn, thành đạt, thịnh vượng cho cả năm.

Tôi như được hồi sinh trẻ lại tuổi thơ ngày nào, khi mà mấy chục năm trời đóng vùi cảm giác nhận bao lì xì đỏ.

Ông Hội Trưởng Lê Văn Hải luôn tạo niềm vui bằng cách cho đi, để được thấy những khuôn mặt tươi cười chung quanh. Niềm hạnh phúc của ông là chia sẻ cho Homeless, cho Cộng đồng, và làm biết bao nhiêu việc ý nghĩa to lớn hơn nữa cho người tỵ nạn trên xứ người. Tôi nghĩ chắc bà con luôn mong công việc kinh doanh của ông phát đạt để ...làng nhờ, làng hưởng ké bổng lộc.

Và đối với ông sẽ không có một ngày Tết, mà quanh năm suốt tháng đều là những ngày Tết. Phong bao đỏ lì xì của ông thể hiện tình thương bao la, lòng bác ái và trên hết là xây dựng sự đoàn kết, vui vẻ trong Cộng Đồng. Cảm ơn ông Hội Trưởng Lê Văn Hải của Cơ Sở Văn Thơ Lạc Việt, và cũng là ông tiên giữa đời thường.

Minh Thuý Thành Nội